

Duitse troepen bezetten Nederland

Op 10 mei 1940 bezetten Duitse troepen Nederland. Dezelfde dag werden de joodse vluchtelingen overgebracht van het Lloyd Hotel naar het doorgangskamp Westerbork, inclusief Hannelore en de haar ouders. Hannelore's grootouders werden aanvankelijk (vanwege hun leeftijd) vrijgesteld van het transport en trokken bij tante Rosi en Ruth in hun privé accommodatie in Amsterdam in. In de loop van 1942 werden ook zij gedeporteerd naar Westerbork.

Mama, Papa en ik namen afscheid van Opa, Oma, tante Rosi en Ruth. Ik meen dat dit afscheid vooral voor Mama heel moeilijk geweest is. Wij reisden met het goedkoopste vervoer van deze tijd: met de boot vertrekkend achter het Centraal Station over de toenmalige Zuiderzee (het huidige IJsselmeer) tot Meppel in Drenthe en vandaar per vrachtauto naar Westerbork. Deze reis duurde 12 uur en was voor mij een belevenis. Niet zo voor mijn ouders, die de toekomst vol zorgen tegemoet zagen.

Auf nach Drenthe Heisst es wieder Und der Schreck fährt durch die Glieder Ja, da heißt es Koffer packen; Gibt es nichts zu weinen Nichts zu lachen Ja, da rennt man hin zum Comite Doch da heißt es auch nur: Oh weh, oh weh!	Op naar Drenthe betekent het opnieuw En de angst loopt door de ledematen Ja, het betekent je koffers inpakken; Is er niets om te huilen Niets om te lachen Ja, daar loop je naar de commissie Maar is het slechts: Oh liefje, oh pijn!
---	--

(Verder is mij de tekst na 47 jaar ontvallen)

Uit de schriftelijke herinneringen "Zolang er nog tranen zijn" met toestemming van de auteur - Hannelore Grünberg, P. 56